

Retstrætte behandles i første Instans ved Landsret, *medmindre* den udtrykkelig er henlagt til Underret (eller den ved Overenskomst mellem Parterne indbringes for Underret). De udtrykkelig til Underret henlagte Sager ere de samme som efter de tidligere Forslag med den Indskrænkning, at Maksimumsværdien, hvor en saadan er afgørende, er sat ned til 300 Kr. (tidligere 400 Kr.) Omraadet for Landsretterne er altsaa forøget noget. I øvrigt ere Bestemmelserne i dette Afsnit — om Forligsmægling, Værneting, Forening af Sager, Sagens Parter, Rettergangsfuldægtige, fri Proces, Sagsomkostninger, Afhøring af Parter og Partsed — i det væsentlige enslydende med de tilsvarende Bestemmelser i de tidligere Forslag.

B. Rettergangsmaaden.

I. Første Instans.

Medens som anført under A, Rettergangsmaaden fremdeles, ligesom efter de tidligere Forslag, bliver saaledes, at Sagerne i første Instans *paadømmes* enten af Underretten eller af Landsretterne, har Lovforslaget den nye Regel, at Behandlingen af *alle Sager i første Instans uden Undtagelse begynder ved Underretten*, og at de Sager, hvis Paadømmelse i første Instans hører under Landsret, først komme frem for denne, naar de ere saa vidt forberedte, at de ere modne til mundtlig Procedure og Paadømmelse. De nærmere Regler i saa Henseende ere i Hovedsagen følgende:

1. Sager ved Landsret.

a. *Sagen indledes* med en Stævning, der bliver at udtage til den *Underret*, under hvilken Sagens Paadømmelse vilde høre, saafremt Landsretsbehandling ej var anvendelig. Paa Sagens første Tægtedag møder Sagsøgeren og fremlægger Stævningen. Udebliver han, afvises Sagen. Udebliver Sagsøgte, afsiger Underretten paa Sagsøgerens Begæring Dom i Henhold til Sagsøgerens mundtlige Fremstilling. (Sagsøgeren kan dog ogsaa begære Sagen udsat og lade en Udskrift af det forefaldende forkynde for Sagsøgte). Møder Sagsøgte uden at rejse Indsigelse, giver Underretten efter Sagsøgerens Begæring Dom i Overensstemmelse med Paastanden. — Vil Sagsøgte bestride Sagsøgerens Paastand, maa han straks paa Sagens første Tægtedag fremlægge et Svarskrift. Sagsøgeren kan da kræve Udsættelse for at gøre sig bekendt med Svarskriftet og eventuelt til yderligere Skriftveksling. Retten fastsætter da en Frist, inden hvis Udløb Sagsøgeren skal meddele Sagsøgte sine yderligere Bemærkninger, og en Frist